

Kirjoittamaton

Kotiteollisuus

Nainen, sinä olet metsä, olet
vihreä, hyvä
minä olin pieni poika, joka
eksyi sinuun
nyt en ole pieni enää, en
ole pieni enää
silti en tiedä mitä tehdä, en
tiedä mitä teen

Sylissäsi kuu ja sylissäsi
aurinko, tähdet
verhonasi kevään silmut ja
syksyn lehdet
sanasi niin lämpimät tai
sanasi jäiset
niihin voisin hirttäytyä,
niihin sanoihin

Kirjoittamaton (kevätjääät, sinun silmäsi ovat)
Kirjoittamaton (syysjääät, ajatuksesi ovat)

Kyllä tuolle varrelle,
noille muodoille
kosijoita löytyisi, kyllä
ottajia olisi
miksi otit siis minut, otit
mitättömän, huonon
joka ei sanaansa pidä, ei
ole kunnan mies